

Landskap: Kalmar län
Härad: Förening öre
Socken: Gullaborgs församling
Uppteckningsår: 1932

Upptecknat av: P.G. Ritterman
Adress: Gillhövda halvbygård
Berättat av: P.G. Ritterman
Född år 1863 i Gullaborgs socken

Uppteckningen rör sig om ett avgivet läfte som skulle
fökhvardas efter döden, då man gick sitt inträde uti andevärlden.
 Ett menne från en Luciaaftan får ett växtdöme ärse-
 dan, sag mennes ike sannligt tiden. man sag var
 en färga på en ålla i sio år, då var under dān tid
 sag man uttållad och lefan mig has frammanade hos
 härföräldrar, och var farde och moderlös, och sann van-
 ligt var på dān tiden farde alltid dān ärlsta handgåva
 man i byn en qm. Luciaafäst uti sitt hem med intygu-
 den av hela byns kunniga från och med 18 år till och
 med hur hög ålder man hållt, utan till att värna på
 barn i alla åldrar som skulle få varva med och se på
 hur hägtidligt dān helige Luciaaftan firades, man fäde helig Lucia.

Skrift endast på denna sida

haar var där inte många närvarande efter som det
hela berördde på en kyrkoförst, efter som tilldragelsen
hööstammade från dān heliga luke, som gavna sade,
så var där inte intyckna mer än några på marken uti
medelåldern, sådana saker var utan dān allra härla
blässen och var myrhett på att smöra och glada, och man
de halva lämarna vid glatt och gott humör, samt en
hel del hårer bland vilka även yng lefan mig jätta
dān allra färtigaste och för dān omvald utställt av
alla de andre, män fia i hurett dān illioärige un-
dantagsheden som var en gammal snäll gubbe
och i partiel visat mig dān allra största vänskap
mittreth yär att ett barn fallar förtöende för en
sådan gammal god man, och på grund häver helle
yng icke nådatt inträppe för dān var hon förflytta yng
fram mig hättar tillhörditallt inre hos de tre gamla
gubbar som lefan sig uti ett angående som där di sat.

och hade bränninghuvet framför näst sundligt. Stora
glas och något tilltugg av rörlighet även jag fick något
av dät senare att mänska på, utav dān gamla heder-
mannen, dāsas tio gobbar samtade och en del händer,
så som de uppehöllt, som vände sig om di första och
händärne kvarnatana, di förtad jag dät inte men nu
föminnar mig tankarna om vad dät handlade om.
männishans död och tillvaron dān andra sidan graven,
dān gamla gustav larssons tal vände si om en god man
och hederhövud som g larsson hade mördt fält läktaren
gen med under deras levnad och sammansvare under
algot Rittergåns livstid, nu var han död, man hällde
hanom däg, han hetade olarus, samtalett utropar sig
ungefärlig, han här fälligar, medan di tre gobbarna tog
sina knappar, ja som ni veet minna gode hamma vata
i supersbränd, sic haad ya en god man i däg peter
i vi ha soal här i dānha haman bra mänska liuthwälla

i i därra komman ha vi sagt ut männa härra brän
 sin i unna tien ha vi talat om bade möt i allvalett. i blan
 unatt talte vi om hur dant dä han va där aura man gra
 man, i vi fram övares och att dän utåv off som do fäst
 jaie shall han haanna egen o tala om hur han fum da
 åtta döen i dän unra väran, i vi to varauai nären
 i stafaste dä läpptet väx er ed, i vi bestämde tid i da
 sja matt dæ vi shall träppast i fæ ve hen plats sam
 mötet shall bli, ifall dä fars mit liv åtta dättor, i dä
 bestämde vi lusiadans matt mellan h. tålv i ett,
 i dättor shall va bestämt att ova dä int fars mit te
 åtta dättor linett jaie han ingenzin visar sag, män fars
 dä ett liv åtta dättor dæ shall man ye sage te härra
 o tala om hur man hade dä dör i di däast värd, dä
 va achsia den siste lusiadsvallen sam vi fästade
 om te sammadas, fär vi nästa unra ve lusiadan va
 alges döa ä haad ligge i graven under ett halvår,

Skriv endast på denna sida!

ya si si ha hött att man han framhalla döa wän si
 dä äga din inen som häbt grov eka va sā du yās yre
 du haan nich vatt gasta lare, din som ä döa han en
 pale int yāna brämma te tals mā, p.l. ya si dä ä ym sic
 att vill man träffa en gaarvān åtta din ä döa sic mā
 Ste man brämma öredens mā han wän han leva
 fö si dä ha ya framavrett, fö si minn väv olgus
 han holl dkev ova i ham som han saa te may dä ä
 däc sähatt, fö si ya passa pae tien som si haad bestämt
 o nä ya han dett sät nich döh han opp framfö may
 alles som han gick hā livs i levande, o ya hagyade te
 ett tay wän sicc fatta ya mo, o hagyade han, ä dä
 du olgus sic sā hur de ha att, i va han saa nill ya
 i dirächt int sā, grän sät mät han ya sā er min
 na god komata att dä int å som salm tio o in-
 hilla say ova livet åtta dölen främ danna vävan, valy
 fint körprin krappen ä däc i ligga i gravan.

Skriv endast på denna sida!

MINDRE TILLFÖRSLIG

INDRE TILLFÖRSLIT

män mänskant ande å dā sam inte dō, i dā dān sam
 han vila say sam en hel mänska i lia sam nā man
 giva häi i värvaren hirs levare, nu ha ya sitt dā i
 talatt mā alqut, inte han mān hans vällnad sitt dān
 sam han syktva i han talte om fö may hu de dāde
 ha dā dān agra sian graven, o di hadma vashen te
 hemmel ella te vällische, fär si broppa ligga i yalen i
 å dō i förmotna, mān si andan leva i sväva buin
 i råmdana, i alla som dō nörs samma tillvaze, i inen
 ha dā bätta i inen ha dā närt, i inen vst nān tñr om
 va som handa sba vashen nu ella en an gäum, i att
 andan sam ha fanit ut från mänskan ha sin fria
 vistelse at dā sam menantin fens dā sa han fö may, i
 att dā firs vashen gamma ella hväl, utan man å
 endast en fö mänska oryktia vandre sam han förmaga
 say te naturlia mänska i förmoträda fö dān man
 ha bestävt möst mā, om dān å fräugan om aul ella gatt,

Skriv endast på denna sida!

92

är ju förfalld där sagt nu där ju sam bestämma sagt för att gärna nu mänsklig arvt åtta dör, där mänskliga endast hamna sätthet te o förliboda sin bestämmelse, där ha nu sitt i hörn före mänsklig stål, i där åtta sätthet att där är ju ställt att du värta på en förrän sin en gärna män här där hamna att bli där ret iner, män ju mäält fisk ya veta uti något att där illa ha inea makt te o pläya mänskligas o dödliga unde för än dommedar nä allt ha untagit sin stora förrän sin för där illa de unde mänskliga om häng fört te o jura där få en katt stan, i hämna ha man fått sitt straf, i mä dästämma åt di fäntada är fins int mea te värken på där ena ella där avra stället, som färb tala om ju määt, nich kan man int fåt tala mä de dör män där han gie för där sitt juv något i ya ya; i däffa åt sannin, män där alla riktaste där till ja tia mä föri där ble fölgyndt i nämnadö.

Skriv endast på denna sida!

NYDRE TILLFÖRSLING

Gullerbo o
Torsås

1932

93

lusi af ästen och läss tilldragelser.

under tiden gäckarna sat uti sin hammare och samlade om sina händelser de hade upplevath, var man i förd med att hända berömbuden uti sin dätid. Händ som var fägnande vagnar, han var händ uti helvit kläning med längt släp hantill samt bälte och ritträda hund moos och tvåor, samt ett par utav de bästa hägrnar med silverhänne på "man hallade dat sät" sag förmodar dät var dätidens spänne som man fäldde fram och itar över vristen, man tog på hände en hrona som man hade förfärdigat utav nio legner av och vintagröna, den stinngränt, sas väva fäder planterade ganska myckhet utav hvin siva den att bekläda de gräsmäktiga väggarna med åren vid stenmoar och yngelsgjordar o.s. där dät halänge sig upp och sät trerikt ut, dät höll sig alltid gränt vintar så väl som sommar och never ville på sina ställen uti markerna, och hallas nu för vintagröna eller lanting;

Skriv endast på denna sida!

P. G. Pettersson
Holmby
Ber. P. G.
Pettersson
1. 1863 -
Gullerbo

MINDRE TILLFÖRSL

ut av dörna väst flätades huvudkransen samt häroch
 var en menda fabrisgren för att förhöja kransen med
 några yställor där därför var inte om på dörn tiden
 man där bar sig bra till ändå man gjorde öglar av vi-
 degrenarnas bäruti man huvudde fast de mygga små
 vaxjuren man skulle ha uti huvudkransen då nu kau-
 den var fördigblädd gav man hänen en tregrenad
 ystahus med tänderna var uti sosa man satte uti hänen
 högra hand. samtidigt var vaxjuren tänderna i bro-
 man på hänen beredt nu böryde handen att tala
 och alla hystade sig på häns framför hänen, än talade
 han remodigt så att därför hande frambralla tågor.
 och än drog han fram sju att hantle strafar, dia
 publicade salshapell, så tog vägen ifrån hänen yst-
 staken och i stället hystade ett stort vett phynne
 övar båda armarna på hänen där han slöchte ut
 där därför har vägen apostraf vad men nej jag icke.

män vag förtär nu att han fåreståtde en ängel
eller ell annat heligt väsen, äftar dämdär sormani-
en som väntte en halv tima eller mårke mer satt
man åter i nya växjus uti hännens handa. så tog man
häne i armen och spättraende runt rannett flera slag
alla äftar varandra två och två med händen ges uti
händarna, och då brangde man nått om husea-
drattningen, vad menes vag icke eller bärde mig,
män där förlingade samb en snygg melodi så
att vi änga fikh lävo uti ögaven in, efter därrna
varch klyfta man ut sänge i glädje man tog av
handen handan och då händga kläpett, samt tog in
förfrihning, däräftar bröyades dansen, spelman
men som under tiden fikh sika pupor av gamla far
som skölte bränvin, housett, däräftar gatte han i
gäng med sitt bälzappel, och snart var dansen i
full gäng, sam väntte till längt fram på efternatten,

etter dansens slut bläddde man åter busebruden uti
sin husv. och åter bröyade hon med de redvanliga ser-
maniserna denna gång i givande ställning fram och
åter i styrstugan, standam bengande, och standam
rigande och bengande under dät att mänishorna
läg på sina. men än mind omboja i styrstugan.
buseladslutningen avslutade sitt arbete med
att åter skrunga en remadiq sång sam besvara
des utav de närvärande, mål där yamla fälli-
mochen, vi tåga framåt sade intet en gång,
ja vi tåga framåt och vi skrunga vår sång, vi var
väg där gär övar en obehodd mark, och vi pinnar
till sist där göllene pass, där vi trappfar vår häx-
liga dröattning, osv, under tider alla uppstående
denna sången alla sam varo förtambade, magle-
rade man åter golvet runt, två och två hållande
varandra i handarna med buselunden iförin,

Skriv endast på denna sida!

efter denna ceremoni satte man åter upp ypsi i huse av
tronan och några av de främste tog ypsi i härdarna och
begavu sig ut ur huset, fyra av dem undel tog
husenbuden på siva armar och låst högne fälgande
efter dem sava bura ypsen, sydöv hude bunden
huse där tregniga postabah i sin han med han
månde. Ypsi uti dör bron sat på de bronslagda
armar föi härdarna sambura häne. Så dina sonan
nent huset och gårdsplanen tre varv, varvåftor
de bura in häne under sing och hurrarap, däröf
tar lyddes på äcta lusechappe och andra godsa-
nar som inte vi kvaon fik vara med om, efter
intagen förfirring avvärblades fästen och man
begivu sig till sida hem, man de här gästerna
sat sat bura vid sitt bräuningshaus och diskuterade,
och förtöd återat att dåt helo var endast en stor
mägerfäst efter dän tidens red. I m. luseaplan.

ya minna god mannanata ya vill yära här ett oanmärkt
i dä härsta samtalett om di plägg undarvärer, sade pa-
der anders som hade settet tyrt och innerstulen under
hela tiden, ya si dä ä yu gie att en ret int om dä
färdalda, som tebörä er fast ex o veta, i dä ä yu ge sydor,
män si aulett ä dä, fö si vi mena nich den därne
gesällen som hängde upp sny på därr-plats som di
nu bralla gästabuden, efta samalla holla dä lexa-
gator i fersäbbingen o mäte, si han händ upp sny
dära som vi ret, o därra, fö had int fitch lämnat han
hos soän pörs i börgmalla öva yulen, o si därra
syä åhr yubaptan rett gaa, o nää han hamte däret
säle höndele han sny dära i bågen öva, öva vägen
i si dära häändle han på massen nä fäst kram
o shol gie te ges her, o därra ut firation på
massen, man shaa se a han i baa han i knäen
en litit pris vägen te hälgas va öva, sen gick man.

3587

99

te grästa o sätte, o som vanlett var älle som då va
en gesäll sju fisk man lit hyggen mä say o red
fisk man gräva nea han i kärnen lit bräu vägen o
si svän porsa ble te sagda att han shall vapälta han
a ställa om att fö si han va yn hyggen i sachova,
o då yea han, män han lärt int sätter gesällen,
män han fisk nöch svatt betala dä för si har fisk
inen för gesällen sju lääv han leevd. dä met vi yn
allenop, dä ble yu en gart uti gesällen som allor lant
svän porsa na te press, i va han va den shant sju
näcm mötte han gesällgaster o pinade svän porsa, i
te sist sje to han binett av han, i sen sje man yn
alldt hava gasta spina dä i gatana o slätt män
varanva o dä häänd alldt ve yntati, ya si va dä int
gesällen i svän porsa dä, ella va dä dän illache
sam ristadla say i deras skräpmedd, dä sja du broa
gasta hava talan fö may hev dä han va mä dä, —

Skriv endast på den här sidan!

11

ya si där är där int gäll för att o dämma om där si ju
häntet ut mä där för si likha dant va där mä där där
niva lampayaan sam men tao läuna huf för att han
va en fästia kändit han mördada stal o rövada o
vara va han veel mä hovenfälte. män sen skuldi
han i härmahalsta gatan, o nem sam yra där där fish
man näck si en ti återat för si antanessen fish yu
allor va i före för lampayaan sic snat hvällen häm
o antanessen fish lära behålla för prästen te rist i
hur för snyre lampayaans grav sam läu naro om hyrkan,
ya si nu är där näck sam att där är int där där sam paa
täcken, utan där är där dörs onde sam där illa ofta ha
föll han om, te o yra si riva avänna illa här i vöran.
o för där skall han di visa snygga sam dana som nä
di givn spjut yaban live levarde män si fara ha
tao macht mä täcka mänska sam bara vill yra
illa hära i tien, lath opp ur va ens om där manrata.

att dā ä nā särskilt orlett mā mānska åtte dāen dā
 ha ni nāch sitt hōa mānna gärrna i dā förs inen
 sam dōr o ha nāntin fördålt utan att di mānna te bråha
 o skra si om att o biskadant om di ha avårrna säl ä dā
 dāe sårhatt att man fäc ost av diom föri di mānna o
 hōa lāngar o alla väst ä dāre yngati färi dāl ä allt
 båschett aty i röam o dāha vatt sjuv unna allatior i
 mānna nāchte o händ i förmulen mā. föri dān illache
 han fju nāch regeva mā dār sam tyän att han i gaut
 hans övan hāa i väran i födār sid utvällta han deas
 äran sen di ä dōa, mān si värra fäda ha allti troth
 att di dāe mān te bråha o spåkada o fä dār shall
saa di stava flisa poe deas grava för att di skool
ligga still, mān sen ya-potatoda mā min god mānna-
nat lucianathan o foh hōa hu dāva, sen fästina
ya att dā ä dār illache som ha dān stava svachten
mā mānshans o dödliga ande te o spåha mā.

MINDRE TILLFÖRSLÉ

Halmdochans leväness, 3587

102

JULI 1859

Söderfors Kd
Gullabo Torsås m 1852

då dagbäräckningen besökte vandar och de tre galdearna
 skulle bryta upp för att skebeschåt efter hundratalens
 förtigheiter tag givsson fram en halvdochans uti
 hundraleradens stordeln, satte hundrakonan på halm-
 dochan hand fast där vid en hög trädskon som var
 spetsgodd med punspett, så lät de denna trädgale-
 barna på dätha bålekt, dåt var dät vackraste
 av alltsammans, då ligonora tog upp emot ship-
 arna i dagbäräckningens och fägnade mynneth på
 vägamt visa knallörjan, och vi sätta like hästod
 där stora betydelsen dät hade till innebörd, vi en-
 last fräyddades fräyddades över dät hästiga bålekt
 och dät vackra eldsprövet från där stora halv-
 dochan och där häge trädskon som var helt in-
 hindrad me fara nedsticbar från roten till upp
 över tappen, och vi givbladé över dät hästidling
 över dät penasen som dätha kiel ärstad han

Skriv endast på denna sida!

inte första gåg då orsakat till därrna underliga fört
 tyg var endast ett omättligt lemn och endast gläd-
 de åvar tilltäckningar, man dät var ju ihe allt nio
 gam glädje fört utan tvärt som en snygg fört sam vissa
 förfadrar anordnade till en pimennelse om dän
 heliga lucas orättvise dom till att brännaatt på
 biäl efter dän lag som tillämpades efter dän gam-
 malvärda matyr döden som vissa förfadrar yr-
 de sig en pimennelse om, ihe förtad tyg dät dä.
 men fch läaa förtä dät under iens gäng dä tyg fch
 uppleva mänga saidan mästrvärda tillfällen uti
 svåraa, och lelehinge dock på snyggtt olika sätt
 på skilda platser och uti olika sedan måd detta
 lucéapiravordet, willhettyg renare shall beskriva
 under dän brannande förentider, efter de var red
 på olika ortar som sbytar si gamla betydligt it
 med lucéaförtaana.